

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jerki Kovačić Garac, temeljem prijedloga više sudske savjetnice-specijaliste Natalije Đurašinović, u pravnoj stvari tužitelja Zdenko Čović, OIB:97276822969, iz Kaštel Gomilice, Kraljice Jelene 32, zastupan po pun. Mariu Skejiću, odv. u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB:51401063283, Split, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 16.rujna 2026., u nazočnosti zam.pun.tužiteljice, a po objavi presude dana 2.listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Klinički bolnički centar Split OIB:51401063283, tužitelju Zdenku Čoviću, OIB:97276822969, u roku od 15 dana isplatiti iznos od 658,14 eura neto s zakonskim kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

- 12,74 EUR koja teče od 15. kolovoz 2018.
- 16,19 EUR koja teče od 15. rujan 2018.
- 16,19 EUR koja teče od 15. listopad 2018.
- 16,19 EUR koja teče od 15. ožujak 2019.
- 9,29 EUR koja teče od 15. travanj 2019.
- 12,74 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.
- 5,84 EUR koja teče od 15. rujan 2019.
- 5,84 EUR koja teče od 15. studeni 2019.
- 2,39 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.
- 2,39 EUR koja teče od 15. ožujak 2020.
- 16,19 EUR koja teče od 15. travanj 2020.
- 11,22 EUR koja teče od 15. svibanj 2020.
- 47,79 EUR koja teče od 15. lipanj 2020.
- 16,19 EUR koja teče od 15. rujan 2020.
- 40,35 EUR koja teče od 15. listopad 2020.
- 2,39 EUR koja teče od 15. prosinac 2020.
- 2,39 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.
- 2,39 EUR koja teče od 15. veljača 2021.
- 23,09 EUR koja teče od 15. ožujak 2021.
- 12,74 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.
- 12,74 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.
- 30,00 EUR koja teče od 15. kolovoz 2021.
- 26,54 EUR koja teče od 15. listopad 2021.
- 9,29 EUR koja teče od 15. studeni 2021.

- 5,84 EUR koja teče od 15. prosinac 2021.
- 5,84 EUR koja teče od 15. siječanj 2022.
- 12,74 EUR koja teče od 15. veljača 2022.
- 5,84 EUR koja teče od 15. ožujak 2022.
- 5,84 EUR koja teče od 15. travanj 2022.
- 16,19 EUR koja teče od 15. svibanj 2022.
- 5,84 EUR koja teče od 15. lipanj 2022.
- 33,45 EUR koja teče od 15. srpanj 2022.
- 15,13 EUR koja teče od 15. listopad 2022.
- 18,32 EUR koja teče od 15. prosinac 2022.
- 12,00 EUR koja teče od 15. ožujak 2023.
- 27,00 EUR koja teče od 15. travanj 2023.
- 12,00 EUR koja teče od 15. svibanj 2023.
- 9,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2023.
- 30,00 EUR koja teče od 15. srpanj 2023.
- 12,00 EUR koja teče od 15. listopad 2023.
- 3,00 EUR koja teče od 15. studeni 2023.
- 6,00 EUR koja teče od 15. siječanj 2024.
- 6,00 EUR koja teče od 15. veljača 2024.
- 21,00 EUR koja teče od 15. svibanj 2024.
- 12,00 EUR koja teče od 15. lipanj 2024.
- 24,00 EUR koja teče od 15. srpanj 2024.
- 6,00 EUR koja teče od 15. rujanj 2024.

do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 1.1.2023. pa do 31.12.2023. po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29. st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1.1.2024. do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, dok se za više zatraženo u iznosu od 557,86 eura s pripadajućim zateznim kamatama tužbeni zahtjev odbija.

II. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 754,37 eura sa zakonskom kamatom koja teče od presuđenja do isplate po referentnoj stopi, odnosno stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećanoj za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo

polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 14. kolovoza 2023. tužitelj navodi da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu doktora medicine-specijalista na Klinici za anesteziologiju, reanimatologiju i intenzivno liječenje i da ima prebivalište na adresi Kaštel Gomilica, Ulica Kraljice Jelene 32, koja je udaljena 13,41 km od mjesta rada. Sukladno tarifnoj zoni trgovačkog društva PROMET d.o.o., autobusna postaja koja je najbliža tužiteljevom mjestu prebivališta pripada III. tarifnoj zoni, za koju prema cjeniku mjesečna pokazna karta iznosila tadašnjih 460,00 kuna mjesečno. Sukladno odredbama čl. 66. st. 1. i 7. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 1. i 9. TKU/22, tužitelj da ima pravo na naknadu troškova prijevoza mjesečne karte za III. tarifnu zonu, u mjesečnom iznosu od po 460,00 kuna, a koji iznos da nije isplaćivan tužitelju, već umanjeni. Naime, s obzirom da tužitelj ima pravo na isplatu mjesečne pokazne karte, prema odredbi čl. 66. st. 17. TKU/17, odnosno čl. 65. st. 23. TKU/22, tužitelju da je naknada mogla biti umanjena zbog korištenja godišnjeg odmora samo za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ali ne i za ostale mjesece u godini kako to pogrešno primjenjuje tuženik. Nadalje, mjesečna karata se kupuje na početku mjeseca na mjesečnoj razini pa da naknadu troškova mjesečne karte nije moguće umanjiti za pojedine dane u mjesecu kada je tužitelj zbog opravdanih razloga bio spriječen dolaziti na posao (npr. bolovanje). Tužitelj u tužbi napominje da u razdoblju od 21.03.2020. do 11.05.2020. uopće nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza zbog pandemije COVID -19, radi čega da tužiteljica u navedenom razdoblju ima pravo na isplatu troškova prijevoza po prijeđenom kilometru. Radi navedenog, tužitelj ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što mu je trebalo biti plaćeno sukladno odredbama TKU-a na ime naknade troškova prijevoza, sve za razdoblje od 01.07.2018. pa na dalje, uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu te osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Nadalje, navodi da se protivi postavljenoj tzv. stupnjevitoj tužbi odnosno da nisu ispunjeni uvjeti za stupnjevitu tužbu te predlaže da sud pozove tužitelja da uredi tužbu sukladno odredbama čl. 186b Zakona o parničnom postupku, na način da postavi određeni tužbeni zahtjev. Podredno postavlja protutužbu zbog stjecanja bez osnove jer da je tužitelju neosnovano u posljednjih 5 godina isplaćivao troškove prijevoza za one dana u mjesecu kada je ista dolazila na posao iako je u tom mjesecu koristila pretežni dio godišnjeg odmora.

2.1. Sud je po podnesenoj protutužbi formirao spis pod novim posl. brojem Pr-162/2025 u kojem je dana 3. travnja 2025. rješenjem utvrđeno povlačenje protutužbe.

3. Tužitelj je podneskom od 16. listopada 2025., sukladno raspravnom rješenju suda, uredio tužbeni zahtjev na način da je kao vrijednost predmeta spora označen iznos od 1.216,00 eura te zatražena isplata toga iznosa na ime razlike manje isplaćenog putnog troška za razdoblje od 01.07.2018. do 31.10.2024. sa zakonskom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos od 16,00 eura teče od 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec sve do isplate, te ujedno zatraženo da se parnični trošak postupka isplati na račun punomoćnika tužitelja.

3.1.Konačno, nakon provedenog financijskog vještačenja te sukladno dostavljenom nalazu i mišljenju vještaka, tužitelj je podneskom od 17.ožujka 2026. uredio i postavio tužbeni zahtjev na način da potražuje ukupan iznos od 658,14 eura.

3.2.Tuženik se u odnosu na tako uređeni tužbeni zahtjev istom usprotivio na način da se protivi djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva.

4.Sud je tijekom postupka izveo dokaz: čitanjem Odluke KBC Split klasa:121-01/22-01/391, ur.broj:2181-147-47/J.Š.-22-1 od 18.08.2022., Odluke klasa:121-01/22-01/250, ur.broj:2181-147-47/J.Š.-22-1 od 24.05.2022., dvije Odluke KBC Split klasa:121-01/18-01/07, ur.broj:2181-147-02/ZD-18-1 od 25.10.2018., odluku klasa:121-01/23-01/01, Ur.broj:2181-147-47/M.R.-23-1 od 20.9.2023., tarifnih zona poduzeća promet d.o.o. Split, cjenika usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava Promet d.o.o. Split, cjenika pokaznih karata, te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije.

5.Tužbeni zahtjev je osnovan na način određen u izreci presude. Tužitelj je popisao parnični trošak.

6.Tužitelj tužbom potražuje razliku na ime troškova prijevoza za razdoblje od 01.07.2018.-31.10.2024., sve za III.tarifnu zonu, uz iznimku za razdoblje od 21.03.202.-11.05.2020. kada nije postojala redovita linija međumjesnog prijevoza zbog pandemije Covid-19, prema prijašnjem kilometru.

6.1.Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska od 17.ožujka 2026., radi se o sporu male vrijednosti zbog čega je u postupku trebalo primijeniti odredbe čl.457. - 467. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 148/11-pročišćeni tekst 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, u daljnjem tekstu ZPP) budući se tužbeno potraživanje odnosi na potraživanje u novcu koje ne prelazi iznos od 1.320,00 eura (ranije 10.000,00 kn).

7.Tužiteljev radni odnos reguliran je Zakonom o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, dalje: ZR), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13), Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, dalje: KU/18), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 35/19, 78/19. dalje: Dodatak I. KU), Dodatkom II. (NN 92/19), Dodatkom III. (NN 56/20), Dodatkom IV. (NN 3/23), Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 24/17, 128/17, 47/18, 2/19,123/19, 56/22, 29/24 dalje: TKU).

8.Troškovi prijevoza nisu sastavni dio plaće jer predstavljaju materijalno pravo radnika koje nije utemeljeno na odredbama ZR već na ugovoru o radu i Temeljnog kolektivnog ugovoru za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12, 128/17, 47/18 i 123/19, dalje u tekstu TKU/17).

8.1.Tužitelj svoje pravo temelji na odredbama Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama.

9.Odredbom čl.66.st.1. TKU-a („Narodne novine“ br.128/2017., 47/2018., 123/2019., 66/2020., u tekstu TKU/17), odnosno čl.65.st. 1.TKU-a („Narodne novine“ br.56/2022., 127/2022., 58/2023., u tekstu TKU/22) propisano je da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra.

9.1.Odredbom čl.66.st.7. TKU/17, odnosno čl.65.st.9. TKU/22 propisano je ako je od prebivališta, odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, da zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje

godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte.

9.2.Odredbom čl. 66.st.17. TKU/17, odnosno čl.65.st.23. TKU/22, propisano je ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, da se zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora.

10.Na okolnost visine potraživanja obavljeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije, a koje kao stručno, argumentirano i objektivno ovaj sud prihvća. Vještak je za utuženo razdoblje od 01. srpnja 2018. do 20. ožujka 2020. te od 12. svibnja 2020. do 31. listopada 2024. izvršio izračun naknade troškova prijevoza u visini mjesečne karte za III. tarifnu zonu, odnosno relaciju Kaštel Gomilica-Split, javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, dok je za razdoblje od 21. ožujka 2020. do 11. svibnja 2020. izračun izvršen pod pretpostavkom da tužitelju pripada naknada u visini 1,00 kn po prijeđenom kilometru za svaki dolazak i odlazak na radno mjesto. Uvidom u dokumentaciju koja je vještaku stavljena na raspolaganje, razvidno je da je u utuženom razdoblju tuženik isplaćivao naknadu koja se odnosi na troškove prijevoza. Nadalje, na zahtjev vještaka, prijevoznik Promet d.o.o. Split dostavio je Cjenike usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu koji su vrijedili u utuženom razdoblju. Vještak napominje kako je prilikom izračuna uzeo u obzir da se zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ne ulazeći u pravna pitanja. Zaključno, za razdoblje od 01.07.2018. do 31.10.2024. potraživanje tužitelja po osnovi naknade troškova prijevoza, pod pretpostavkom da tužitelj za razdoblje od 01.07.2018.g. do 20.03.2020.g. i od 12.05.2020.g. do 31.10.2024.g. ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za treću tarifnu zonu, odnosno relaciju Kaštel Gomilica-Split, javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split te pod pretpostavkom da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. ostvaruje pravo na naknadu po prijeđenom kilometru, iznosi 658,14 eura.

11.Sukladno nalazu i mišljenju vještaka tužitelj je uredio tužbeni zahtjev na način da traži isplatu iznosa od 658,14 eura.

12.Odlukom tuženika klasa:121-01/18-01/07, ur.broj:2181-147-02/ZD-18-1 od 25.10.2018., a koja se primjenjuje od 1.10.2018. za tužitelja je utvrđeno pravo o naknadi troškova prijevoza po cijeni pokazne karte za III. zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o.

13.Iz same tužbe te daljnjih podnesaka tužitelja tijekom postupka proizlazi da tužitelj traži da mu tuženik isplati razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza. Naime, tužitelj navodi da mu je poslodavac umanjivao iznos naknade za one dane kada ne bi dolazio na posao npr. zbog korištenja jednog dana godišnjeg odmora, bolovanja ili slobodnog dana. Navedeno je u suprotnosti s Tumačenjima odredbe čl. 66. TKU/17 Zajedničkog povjerenstva za tumačenje TKU-a koje (Tumačenju br. 31/18 od 20.6.2018.) u kojem se navodi da se naknada za trošak prijevoza neće isplatiti za vrijeme privremene spriječenosti za rad i za dane kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao, te s Tumačenjem br. 103/19 od 17. travnja 2019. u kojem se navodi da se zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti u slučajevima kada zaposlenik više od dva dana uzastopce nije u obvezi dolaska na posao. Kako tuženik tužitelju nije isplaćivao naknadu za trošak prijevoza u slučaju korištenja slobodnog dana ili godišnjeg odmora ili bolovanja do dva dana, a što je opravdani izostanak do dva dana, proizlazi da je tuženik isplaćivao tužitelju umanjeni iznos naknade troškova prijevoza pa je tužitelj, prema mišljenju

suda, dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, sve u skladu s odredbom čl. 135. st. 1.ZR-a prema kojoj je u slučaju radnog spora teret dokazivanja na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno.

14.Slijedom svega navedenog, tužitelj je prema mišljenju suda dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno da je tuženik obračunavao trošak prijevoza protivno citiranim odredbama TKU-a i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza pa je odlučeno da je tuženik dužan isplatiti tužitelju na ime razlike manje isplaćenih troškova prijevoza neto iznos od 658,14 eura. Naime, prema odredbi čl. 135. st. 1.ZR-a u slučaju radnog spora teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno, a kako tuženik, s druge strane, nije pružio dokaze kojima bi pobio navode i dokaze tužiteljice, kako u pogledu osnovanosti, tako u pogledu visine tužbenog zahtjeva te kako je vještak na temelju platnih lista i odjelnih lista utvrdio manje isplaćen trošak prijevoza primjenom odredbi TKU-a i same odluke tuženika, valjalo je tužbeni zahtjev u cijelosti prihvatiti kao osnovan.

15.Tužitelj je podneskom od 16.listopada 2025. postavio određeni tužbeni zahtjev na način da je zatražio isplatu iznosa od 1.216,00 eura za razdoblje od 01.07.2018.-31.10.2024. sa zakonskom kamatom koja na pojedini mjesečni iznos teče od 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec sve do isplate. Konačno, a nakon provedenog vještačenja i zaprimanja vještakovog pisanog nalaza i mišljenja, tužitelj je postavio konačni tužbeni zahtjev na iznos od 658,14 eura, kojem djelomičnom povlačenju se tuženik usprotivio.

16.Nije sporno da je smanjenje odnosno postavljanje tužbenog zahtjeva sukladno nalazu i mišljenju vještaka svrsishodno radi rješenja odnosa među strankama s obzirom da tužitelj nema potrebnog financijskog znanja da bi u potpunosti ispravno matematički postavio određeni tužbeni zahtjev.

17.U situaciji kada tužitelj prvotno potražuje isplatu iznosa od 1.216,00 eura pa potom, po dostavi nalaza i mišljenja sudskog vještaka, snižava tužbeni zahtjev tako da potražuje 658,14 eura, dakle povlači dio tužbenog zahtjeva, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH od 26.travnja 2021. radilo bi se o djelomičnom povlačenju tužbe na koje se primjenjuju odredbe o povlačenju po čl.193 ZPP-a, a s obzirom da je do djelomičnog povlačenja došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban je pristanak tuženika (Županijski sud u Varaždinu Gž-1601/24, Županijski sud u Puli-Pola Gž-1405/21, Županijski sud u Zagrebu Gž R-1281/22). Naime, ako se gleda ukupan iznos koji je tužitelj potraživao prvotno uređenim tužbenim zahtjevom (1.216,00 eura), te konačno uređenim tužbenim zahtjevom (658,14 eura), isti je djelomično povukao tužbu.

18.Prema provedenom postupku tužitelj je, prema mišljenju suda, dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, odnosno da mu je tuženik obračunavao trošak prijevoza protivno citiranim odredbama TKU-a i isplaćivao umanjenu naknadu troškova prijevoza u jednom dijelu utuženog razdoblja, pa je isti prihvaćen kao osnovan. Stoga je, odlučujući o tužbenom zahtjevu, a s obzirom na protivljenje djelomičnom povlačenju, usvojen tužbeni zahtjev za iznos od 658,14 eura sa pripadajućim kamatama, a odbijen za iznos od 557,86 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.

18.1.Na dosuđene iznose tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) koje teku od dospijeca svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st.3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st.3. ZR/14).

19. Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbama čl. 154.-155. Zakona o parničnom postupku.

19.1. Prema odredbi članka 154. stavak 2., ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

19.2. Naime, kada stranka djelomično uspije u sporu, tada prilikom određivanja razmjernog dijela parničnih troškova sud treba voditi računa ne samo o visini odbijenog odnosno prihvaćenog tužbenog zahtjeva, već i o osnovi tužbenog zahtjeva, odnosno treba uzeti u obzir ne samo kvantitativni uspjeh s tužbenim zahtjevom već i kvalitativni.

19.3. Tijekom postupka tuženik je osporavao osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. U odnosu na osnovu, tužitelj je s istom uspio u cijelosti, dok u odnosu na visinu je uspio u omjeru od 54%, pa je samim time i djelomičan uspjeh u postupku. Time se uspjeh tužitelja umanjuje, pa kad se uzme u obzir osnova i visina, tužitelj je u postupku uspio sa 77%, dok bi uspjeh tuženika s druge strane onda bio 23%. Sukladno navedenom valjalo je donijeti i odluku o trošku u ovom postupku.

19.4. Tužitelju je priznat slijedeći trošak: sastav tužbe-50 bodova, sastav podneska od 20.12.2023.-50 bodova, zastupanje na ročištu od 1.10.2025.-25 bodova (Tbr.9 toč.2.), sastav podnesak od 17.03.2026. (uređenje po vještvi i ponavljanje prijašnjih navoda)-12,5 bodova, ročište od 13.11.2025. i 16.9.2026.-po 50 bodova, pristup na ročište za objavu presude-25 bodova, ukupno 262,5 bodova (1 bod=2,00 eura), što daje 525,00 eura+PDV=656,25 eura. S obzirom da je razlika uspjeha tužitelja i tuženika 54%, tužitelju pripada 54% od 656,25 eura što iznosi 354,37 eura+trošak vještačenja od 400,00 eura, ukupno 754,37 eura. Tužitelju nije priznat sastav podneska od 12.5.2025. kojim uređuje i dopunjuje tužbu jer je već u tužbi bio dužan navesti sve što tužba mora sadržavati pa tako i određeni tužbeni zahtjev (Županijski sud u Bjelovaru, Gž R-80/2026.)

19.5. U izreci odluke kojom se dosuđuju troškovi postupka sud navodi samo ukupan iznos troškova postupka koji je jedna stranka dužna naknaditi drugoj, dok se priznavanje/nepriznavanje troškova, prijeboj i ostalo obrazlažu u samoj odluci (Županijski sud u Varaždinu, Gž 829/05 od 14.9.2005.).

20. U odnosu na zahtjev da se parnični trošak isplati na račun pun. tužitelja, navodi se slijedeće. Odredba čl. 95. st. 1. toč. 3. Zakona o parničnom postupku propisuje da punomoćnik poduzima sve radnje za zastupanog pa tako i prima dosuđene troškove u ime i za račun zastupanog ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati. Međutim, ne može se protivnoj strani naložiti da bez posebne punomoći, kojom bi stranka izričito ovlastila punomoćnika da prima novčanu tražbinu na svoj račun, isplatu na račun punomoćnika i izvrši (odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revd-1019/2023 od 10. svibnja 2023.g i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj UIII/70/2015 od 2. ožujka 2017.) Uvidom u spis utvrđeno je da je tužitelj odvj. Mariu Skejiću izdao punomoć za vođenje parnice. Međutim, punomoćnik može primiti dosuđene troškove ako mu ih protivna strana dobrovoljno plati dok se ne može naložiti protivnoj strani tj. u ovom konkretnom slučaju tuženiku,

da tužitelju troškove parničnog postupka isplaćuje na punomoćnikov račun. Naime, ne radi se o specijalnoj punomoći kojom bi tužitelj ovlastio svojeg punomoćnika za primanje novca pa niti na ime troškova postupka u ovom sporu. Dostavljena punomoć ni u kojem slučaju ne predstavlja uporište da se sudskom odlukom (presudom) plaćanje troškova parničnog postupka naloži na račun punomoćnika stranke. Takav stav zauzet je u velikoj većini novijih drugostupanjskih odluka (Županijski sud u Zagrebu, Gž R-53/2026 od 06.02.2026., Gž R-80/2026 od 26.02.2026. i Gž R-241/2025 od 6.3.2026.; Županijski sud u Bjelovaru, Gž R-140/2025 od 16.12.2025. i Gž R-55/2025 od 30.12.2025.; Županijski sud u Šibeniku, Gž R-96/2025 od 20.02.2026.; Županijski sud u Zadru, Gž R-136/2024 od 12.2.2025.; Županijski sud u Sisku, Gž R-127/2024 od 23.05.2025., Županijski sud u Osijeku Gž R-290/2025 od 19.02.2026., itd.).

21.S obzirom na sve gore navedeno valjalo je odlučiti kao u izreci.

Split, 2.listopada 2026.

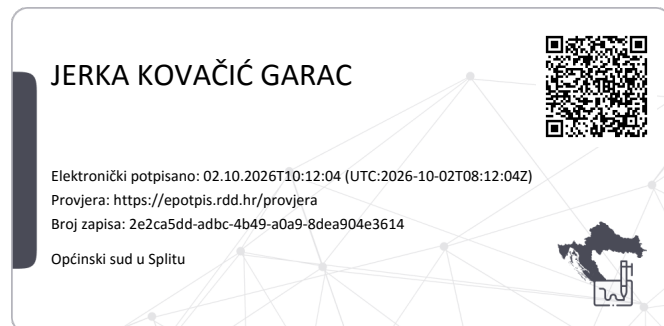
Sudac
Jerka Kovačić Garac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda.

DNA:

-pun. tužitelja
-tuženiku

Broj zapisa: **9-3088e-093dc**

Kontrolni broj: **071d2-7ba51-3320f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.